

Uitje naar Utrecht op 16 maart 2011

Het is weer zover, onze Chapter gaat met 11 Roses op stap en de trip gaat deze keer naar Utrecht.

Onze adellijke dames: Gravin de Cunera en Lady of Leisure en Countesse of Serendip hadden dit keer de eer om een waardig koninklijk uitje te organiseren.

Gelukkig waren we weer allemaal op tijd op het station in Ede en vertrokken met de trein naar Utrecht. Helaas is onze Queen niet meer zo goed ter been, maar dat belet haar niet om mee te gaan, ze gaat mee hoe dan ook, dus komt ze in een rolstoel. Handen genoeg om de rolstoel te duwen en in de trein te tillen, zonder onze Queen natuurlijk, want ze moest zelf in de trein stappen.

Met z'n allen naar de bovenste verdieping van de trein, waar we gelukkig allemaal een zitplaats bemachtigde. Helaas, voordat we weer ons vrolijk gesprek konden vervolgen, zagen we tot onze schrik dat we wederom in de stilte coupe terecht waren gekomen. Oh jee, dit was ons al eerder overkomen. Snel verkassen zat er nu niet meer in, onze Queen was blij dat ze zat. Dan maar fluisterend praten. Tja en dat valt natuurlijk niet mee. Naast en tegenover mij, zaten twee jonge mannen uiterst serieus op hun laptop te typen, dus ik vroeg of ze last van ons hadden, maar dat bleek gelukkig niet het geval. We hadden wel de grootste moeite om niet al te luid te lachen, dus lachten we heeeeel zachtjes.

In Utrecht aangekomen liepen we direct naar V&D. Gelukkig hebben we een zeer bijdehante adellijke dame onder ons, Baronesse of Boop, zij mailde ons om het reclame blaadje van V&D mee te nemen, omdat daarop een kortingsbon zit voor 2 kopjeskoffie met 2 vruchtengebakjes. Heerlijk, dat was lekker snoepen.

Op ons gemakje lopen naar het Centraal Museum, onderweg snel even naar etalages kijken, niet te lang want we moeten op tijd zijn, de gids wacht.

Het Centraal Museum bestaat sinds 1838 en is daarmee het oudste stedelijke museum van Nederland. Het museum beheert een gevarieerde verzameling kunst.

De rondgang met gids in het Centraal Museum, was erg leuk en leerzaam. De jongeman, bijna afgestudeerd als Kunsthistoricus, leidde ons door de zalen van het museum. Hij vertelde prachtige verhalen over een aantal schilderijen. Bijv. het eerste schilderij, hier ziet men Jezus aan het kruis en Maria op de voorgrond. Het lijkt alsof Maria in verwachting is, de gids vertelde dat de schildertechniek toen nog in de kinderschoenen stond, men kon lichamen nog niet in de juiste proporties schilderen.

Verder was er nog een maquette van de Dom, het binnenschip van de kerk is hier nog te zien, in het echt is het binnenschip verdwenen, in de 19^e eeuw is deze weggewaaid in een storm.

In een andere zaal staat een prachtig oud poppenhuis, dit was geen speelgoed voor kinderen, maar van rijke dames die hun tijd vulde met het verzamelen van allerlei spulletjes voor het poppenhuis. Er hangen echte schilderijtjes aan de muur, een kopie van schilderijen die ze in hun eigen huis hadden hangen. Zelfs de plafonds van de kamertjes waren beschilderd. Prachtig om te zien allemaal. (zie foto's). In het museum is ook moderne kunst ondergebracht, dus genoeg kunst voor iedereen om te bekijken.

Onder begeleiding van Gravin de Cunera gaan we op de fiets naar het Rietveld/Schröderhuis. Queen Dollydot, Lady Mechtild en Lady of Leisure, blijven in het museum achter. Grote hilariteit op de fiets, er zijn nl. niet genoeg fietsen, dus spring maar achterop! Desalniettemin komen we veilig aan bij het Rietveld/Schröderhuis.

Mevrouw Schröder, was een rijke weduwe die achterbleef met 3 kleine kinderen, ze was niet onbemiddeld en liet in 1924 een huis aan de rand van Utrecht bouwen, door haar vriend de heer Rietveld. Dit huis is het enige gebouw dat ooit volgens de architectonische principes van De Stijl is gerealiseerd. Kenmerkend zijn de typische Stijlkleuren rood, blauw en geel, gecombineerd met wit, grijs en zwart, maar ook de relatie tussen interieur en exterieur en de eenheid tussen de losse meubels en de vaste delen van de inrichting. Sinds 1987 is het huis opengesteld voor het publiek. De UNESCO plaatste het huis eind 2000 op de Werelderfgoedlijst als 'een belangrijk en uniek icoon in de westerse architectuurgeschiedenis en een meesterwerk van menselijk scheppend vermogen'.

Truus Schröder wilde op de bovenetage wonen, dit vanwege het prachtige uitzicht over de weilanden.

(Het huis is nu totaal ingebouwd tussen snelweg en huizen).

Beneden werd de keuken en nog wat kleine kamertjes gebouwd en boven de huiskamer en slaapkamers. De bewaker van het huis was genegen om ons een rondleiding te geven. Op de bovenverdieping zijn geen vaste binnenmuren, alle binnenmuren zijn schuifwanden, de bewaker liet ons zien hoe het systeem werkte en alle andere snufjes die Rietveld bedacht had voor mevrouw Schröder en haar kinderen. Het was reuze interessant, jammer dat we in het huis geen foto's mochten maken.

Terugfietsen naar het museum waar onze adellijke dames al op ons wachten. Het plan om de Dom te bezoeken laten we varen wegens tijdgebrek. We boffen met het weer, de zon schijnt en we lopen gezellig keutelend weer naar het centrum. Op een gegeven moment komt Baronesse of Boop ons hijgend achterna, oh jee..... we waren vergeten haar mee te nemen vanaf het museum, schaam, schaam!!! Ze was nog even "een kleine boodschap" aan het afgeven in het museum. In het centrum vinden we een terrasje voor een drankje en een paar adellijke dames gaan nog even een paar winkeltjes in.

Comtesse Germaine de Zomergem en Lady Garnet hebben 's avonds andere verplichtingen en gaan dus niet mee eten. De andere Hoedjes lopen naar het restaurant waar de meeste smullen van mosselen.

We gaan op tijd weer op de trein en zijn dan ook keurig op tijd weer thuis.

Het was een heel gezellige Rode Hoeden dag. Nog veel complimenten voor de organisatie, we hebben genoten.

Freule van Uyterwaerde tot Eekmolen.